

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłaš,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócn
Napoj mócný
Lubosc ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Cerstwosc da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh či khmana
Ziwnosc je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Sserbske njedželske łopjeno

Budyšin

29. dezembra 1929

Bautzen

Čištoč a naklad Čsmolerjěz Inihicziščežerńje a Inihatńje, šap. družstwo i wobm. ruk. w Budyšinje
Wulhadža Łóždu ħobotu a p aczi šchwórcłěńje 108 łotuch pienjełtow

Njedželu po ħodžoch (Nowe lěto).

Dha wotpołožće po přěńšim wašńju teho stareho čłowjeka, kiž přšes jebate łóšćny ħo šłasn; wobnowće ħo pak w duchu ħwojeje myšle a woblecžće ħo teho noweho čłowjeka, kotrńž po Bóh je štworjenný we wěrnej prawdošći a ħwjatošći. Čf. 4, 22.

O Božo, ty Anjes čaža ħy
A knježišć do wěčnošće!
Ja ħwalu tebie wyħozń
Dženħ połńny wjeħełoscje.
Hłaj, lěto šažo šašćło je.
Šćtó da mi dotal žiwjenje?
Mój Božo, twoja hnada.

Nowe lěto. Ša žyrtej po prawom niž. Přšetož my ħmń ħižom i přěnim adventom nowe lěto šapocńjeli. Ša naž ħo džěńka ħodowný čaž šłóńći, jeli šo ħwjedžen tńjoch kralow temu ħamemu přšiliczič njechamń. Ale wašńje ħwěta je, šo ħebi ł nowemu lětu šbože přšese, telefonizń abo telegrafizń, přšes list abo kartu. Tež žyrtej čže čítarjam njedželnika Bomhaj Bóh šbožapřšecza wuprajicž. Nan ras ł ħwojemu ħynej rjetń: Šćtož čzi přšejju, to njerodžišć. Šćtož ħebi přšejšć, tebi njěħmēm přšecž; potajšćim přšejju tebi, šćtož Bóh ša najlěpšće džerži. Šćtož ħebi přšejemń, ħebi dacž njemóžemń, ale jene móžemń, mjenuizń ħebi šo wuproħeč. Šćto ł nowemu lětu trjebamń, Njetńmń trojake: 1. Nowu ħhrobłoscž. 2. Nowu pomoz a 3. Nowe šbože.

1. ħhrobłoscž je ħnadž nam špadńka. Špomńmń na ħrutu šymu šańdženého lěta, na łotruž přšći šapocžatku šańdže-

neho lěta ničćó njemńšlešće. Wulka ħuchota poħledńjeho lěča nam štaroscž naczińi. Njesboža na kraju a na morju, na želeńizń a i automobilemi a motoršćimi łolami a na parńiřach, w ħořpodaršćtwje, ratařšćtwje a přšemńšle naž trařchachu. Šłodowa nuša nam wutrobu ħnuješće a woporliwoscž wubudzi. Wójna nam šažo šcherjenje krejpshelecza přšed woczi štaji. Wucžerjenje wěrybratrow i domišń, i doma a dwora nam połasa, łal ħjesbóžna a njescžěrpna móže wyšćnošć ħeč. Njejednota a rosšćečěpjenje w našćim ludu nam přšezšo šažo nowe čžežćoth napoložišćtej. Šida a šawišć našće žiwjenje šajědojćizšćtej. Šswarjenje a přšćišćłodjenje ležesćtej łal šćzin na nami. Žałoħne njestutki naž šahanibjachu. Šsnadž ħěchu to ħobu šćžěħwki ħjesdžěłoscž a pienježńeho njedostatka, ale woprawdže ħěchu šćžěħwki čłowjesćeho ħřěcha, łal přšezšo tež w najlěpšćim čažu na ħwětko přšćindu. A ħdńž ħy něććo ħišćće wot łhoroscž domachńtany ħył, abo ħdńž bu tebi jedń wot tńch najlubšćich přšes ħmjercž rubjenń, ħaj potom njewěšć, ħdže dńrbišć wostacž. Šslyń ħy čzi bližišće ħacž ħmjecze. Wo łhrobłosczi žana rěč wjazń njeje. Šsń žyle šlemjenný. Šadwěłowanje čže tebie šapřšćijecž. Dha trjebašć nowu łhrobłoscž. Dha wotpołož po přěnim wašńju stareho čłowjeka, kiž přšes jebate łóšćny ħo šłasn. To łal łohzń łlinczi, stareho čłowjeka wotpołožicž. A je łola žałoħnje čžežće. Móžemń dha še ħwojeje łože won? Móžemń stareho čłowjeka jako ħrěmjo wotpołožicž? To teħodla njedžde, dołelž je i nami šwjasań. ħomakku jenož móžemń ħo wot njeho wuħwobodžicž. A to ħo łal štanje, šo ħo we duchu ħwojeje myšle wobnowimń. A tež to ħami wot ħo njedolonjamń. Temu je nam móž i wyħołoscze nuřna. Njeh

cłowjeſt dołho ſpyta, wobnowjenje je ſwojej mózu wuwjeſć — a to je praj taſ, ſo ſo prózuje, pſchetož hewaſ t ničomu njepſchińdže — ale ſkónčnje ſo tola ſwojeje njemožy dohla-
da. So by potom i pſalmiſtom rjeſt: Ja poſběham ſwojej
woczi t horam, wot kotrychž mi pomoz pſchińdže. Moja po-
moz pſchińdže wot teho Knjeſa, kiž je njebyo a ſemju ſčinił.
Haj nowa ſhrobłoſć napoſledt wot Boha wuſhadža. Tehodla
w jeho mjenje nowe lěto ſapocznjemy. To druhe, ſchtož trje-
bamy, je

2. Nowa pomoz. Lubny čitarjo, dopomničmy na frutu
ſymu ſańdženeho lěta. Je wjele ſchodny nacžinił. Ale wul-
ki hñeh, kaž jón dołhe lěta wjažy njepomničmy, je ſo žyle
bjes wſcheje ſchodny ſhubił. Kaſ ſu ſo cłowjeſkojo bojełi
pſched wulkej wodu. Kaſ ſu wſchnoſće wſche pſchihoty čži-
nili, ſo bychu tu ſam u ſahacžili. A tola beſche wſcho njetrie-
hawſche. Bóh tón Knjeſ ſam na pomoz pſchihwata, a ſtrach
beſche wotwobrocženy. A dokełž beſche wſcho wumjerſko pſches
žałoſtnu ſchěſtanžu, ſo ratarjo bojaču, ſo ničo roſćz njebu-
dže. A kaſ je ſo wſchitko derje radžił. Tajke žně dołho wjažy
mėli njejku. Je woprawdže taſ, kaž pſalmiſta piſche: Ale
tón, kiž w njebeſach bydli, hñeje ſo jim; tón Knjeſ hani-
jič. Bóh tón Knjeſ je tež naſchemu wótnemu krajej poło-
ženje ſpožčil. Saſo je wulki džel wobſadki Porheinsku wo-
puſchčil. Tón kraj wodnyhne. Je i wulkim wjeſelom ſwo-
je wuſwobodjenje ſwjecžil. Je ſaſo ſwobodny. Móžemy ſo
do połoženja tamnyh bratrow a ſotrow pſcheſadžicž, kotřiž
bėchu prijedny ſtajnje wobſedžbowani a nětko ſu ſami hñeža
we ſwojim kraju? Bóh je pomhał. A hñoj mój, ty a ja
hiſchće žiwaj a wjeſelimoj ſo ſtrowoſće, komu mamoj ſo ſa
to džałowacž hač Bohu? Ta dobrotu teho Knjeſa čžini, ſo
i nami tónz njeje, dokełž jeho hñilnoſć njepſcheſtanye, ale je
kóždy ranje nowa; twoja hñernoſć je wulka. Hač ſem je
nam tón Knjeſ pomhał. Nam je ſnate, ſo wſchitžy i tym
ſańdženym lětom ſpokojom njejku. To a tamne žadanje ſo
jim dopjelnił njeje. Woni žanu pomoz Božu ſačžuli njejku.
Woni ničo woſebite na ſwojej wutrobje ſhonili njejku. Po-
la nich je čžma. Eſwětlo Božeje hñady a hñilnoſće ſo
wſchitkim cłowjeſkam hñecži. Ale płachta je mjeſ nim a ni-
mi wupſcheſtreńa. Kaž hñonzo tołſty rub, taſ tež bójſke hñětlo
tu płachtu cłowjeſkeho hñeča njepſcheſwecži. Tu dyrbiſch
najprijedny precž wſacž. Staru hñechnu winu mamy wotpoło-
žicž. Tym paſ, kotrymž je ſo pomoz doſtała, nowu pomoz
trjebaju, a tym druhim, kotřiž ničo wot njeje na hėbi ſhonili
njejku, je hiſchće trėbniſcha. Haj, ſhladujemy po nowej po-
možy ſa naſch lud, ſa naſche woſadny a ſa naſch wſchitki. Nam
ſo ſda, jaſo ſo nam ničo wjažy poradžicž njecha. Trjebamy

3. Nowe ſbožo. To ničo prawe njeje, hñyž ſo maſchiny
próſdne wjerčža. To hroſnje kłincži, to wo maſchiny dže, to
hódno njeje. Taſ je w politiſkim, hoſpodarſkim a nabožin-
ſkim žiwjenju. Naſchi politiſkarjo ſu wuſwoleni mužoj. Se
wuſtojnej ruſu kóž ſtada pſches wſchitke hñubiny pſchewjedu.
Ale tež na tamnej ſtronje je wjele mudroſće a wuſtojnoſće.
Tam ſu ſo hñadz pſchi politiſkim džele ſeſtarili. W hoſpo-
darſkim žiwjenju ſtej nam njejednota a njepopſchecže pſche-
čžiwnej. Strony luda maja wſchelake nahladny, kóžda chže
ludej na hinaſſche waſchne pomhačž. Kaſ daloło ſo mēnje-
nja džela! Kaſ chže lud pod tutymi wobſtejnoſčemi ſaſo
t ſamóženju a t bohatſtwu pſchińcž? A temu pſchiſtupja čžeže,
kotrež je nam njepſchecžel napołožił. A tež we ſroſumjenju
tych ſamych naſch lud pſches jene njeje. Jedny džel pſhecžiw-
druhemu wojuje. Kaſ chže hoſpodarſkemu žiwjenju tnyž? A
w nabožinſkim žiwjenju ſo wjele podarmo džela. Riſchecžanſki
lud je kritiſki, pſchezo ſaſo ſo praſcha, i kaſki wotpohladom

a pſchicžinom ſo džela. Tehodla ſo nam ničo njeradži, na
žanym polu niž. Žane ſbožo nimamy. Njepraſchjemy ſo:
Čžehodla? ale: Čžomu? Njehladajmny na cłowjeſke ale Bože
wotpohladny! Podnuřmy ſo do hñubnoſće Božejo bohat-
ſtwa! Dowěřmy ſo Bohu! Potom ſo žaneje mudroſće,
žanejo bohatſtwa a žaneje hñilnoſće hñwalicž njebudžemy,
ale jenož teho Knjeſa. Potom ſmějemy ſaſo ſbožo. Pſchiſko-
wo pokaž ſo nam we ſwojej wěroſći: Na Božim žohnowa-
nju ſaleži wſchitko. To hñowo toho Knjeſa hñecž ſo nam
we ſwojej jaſnoſći: Pytačže najprijedny Bože kraleſtwa a
jeho prawdoſć, dha budže wam to wſchitko pſchidate. Teho-
dla nowe lěto i Bohom ſapocznjemy. Tehodla: Woblecžče
ſo toho noweho cłowjeſka, kotryž po Boſy je ſtworjeny we
wěrnej prawdoſći a hñiatoſći.

Ja ſo čži, Božo, džaſuju,
Chžu ſo čži dale podbacž;
Ty budžeſch mi we žiwjenju
Wſcho dobre ſtajnje dodacž.
My kčžjemy a ſwjadnjemy;
Ty, Božo, paſ by njeſkónčny,
Ty beſche, by a budžeſch. Samjeń! R.

Hłóſ žyrkwineje wěže na mjeſy mjeſ ſtarym a nowym lětom.

To lěto tež nětko hñwatało
Do raja wěčnoſće.
Tuž pruhujmy, hač wono pſchinjeſło
Naſ t Bohu bliže je!
Tež hñutnje pominajo
Synſ ſwonow pſches kraj dže:
„Eſtlyſch krajo, krajo, krajo,
Schto Bóh čži ſjewicž chže!“

„Čžaſ wuſupčže!“ taſ hñyſchće, pomina
Tnyž žyrkwjow čžaſnik naſ.
Je žałoſtnje, ſchtož prajicž wuſtlyſcha:
„Ja njeſnaju nětk waſ!“
Kaž kóžde lěto ſhinje,
Eso wjažy njewróčži,
Taſ ſo čžaſ hñady minje,
Tuž budžmy hotowi!

O pytajmy to, ſchtož je horjekach,
Hdžež mamy Eſbóžnika,
A njeſhubmy ſo w ſemſkich ſtarocžach!
Tež wěža žyrkwina,
Kaž ruſa poſběhnjena
Naſ t njebyu pokaſa,
Hłaj duſcha woſpróznjena,
Tam je čži domiſna! S. B.

To płacži ſa ſtare kaž ſa nowe lěto.

W Nürnbergu namakaſch wuměſtke dželo ſtareho miſch-
tra. Wón je Knjeſa Jeſuſa a jeho 12 japoſchtołow pėtnje wu-
reſał a na woſebite waſchne do žyſka ſeſtajał. Kóždu poſta-
wu móžeſch wuwjerčžicž a precž wſacž. Woſmjecž-li jeneho
i japoſchtołow precž, woſtanye wſcho druhe kaſkež je; wuwjer-
čžiſch paſ Knjeſa Jeſuſa, ſpadaja wſche druhe na hñomadu.

Taſ bė to w ſańdženym lěče. Stejiſch-li ty pſchi roſpa-
dankach, pytaj hñeru, hač njeje to na tym wina, ſo by Je-
ſuſa je ſwojejo žiwjenja wotſtronil, jemu wſawſchi to mēſt-

no we swojej wutrobje. A tak budže to tež w nowym lěće. Rospadanki budžeja wošnamjenicž tnych, kotřiž Jesom Khrysta wujamłnychu i wutrobn, i doma, se žiwjenja. A šašo: hdyž ty Jesom Khryste daš městna a prawo wošrjedž wutrobn a doma a w žiwjenju, woštanješ a wobštejš a přehetrješ. Přetož Jesuž Khrystuž wčera a dženša a tón hamy, kiž wón je, tež hač do wěčnošće.

Gylbester, kónz lěta.

Hłóž: Wozucžće, hlóž Boži woła.

Knježe, ty by naša jažnosć!
Hdyž kónza směje wšitka čažnosć,
Dha ty wšak kónza nješměješ.
Tebi so my dowěrime,
Na tón džen so wješelime,
Hdyž swoj lud k njeju dowjedješ,
Do wěčneji domišny, do kražnej swobodny
Božich děczi! O Knježe ty budž kwałeny,
Nam wumóženje přichinješ by! J. W

W blóncžnej krajinje.

(Pofracžowanje.)

„Mój nanko!“ jawoła hólz a da so do hórteho pła-
tanja.

Nětko njetriebaše so wjazny staracž, hdyž pónđe, hdy by
džed wumrěł, hdyž tu knjes farač wjazny njebudže. — Mě-
ješche nanka a macjerku. Ach, wšak bě Knjes Jesuž tola tak
jara dobrocziwn!

Dotho so w hěće na njeju čakali. Ale jako přichinđe-
štaj a jažne płomjo wohenja jich wobšwěti, tak ruku
w ruzny jastupištaj, spólna Juriga, so přichinđeštaj jako
nan a byn, a w nim radowaše so jónu wutroba.

*

Nětko měješche zusy młodženz mnoho pěkneho wo swojim
knjesu powědacž. Jeho poślucharjo nješabudu tak lohko tutu
jeho rosprawu. Ale hač wón šabudže to, štož jemu powě-
daštaj Ležina a Juriga wo šubjenym a šažonamačanym
hólzu?

„Widžiš, Pawliko!“ jawoła swješeleny. „To je runje
tak kaž w tej bažnicžny, kotruž by mi powědał. Tež tam na-
mača kralowski byn, jako do šakny přichinđe, blóncžnu krajinu
a swojeho nana. Tak tež ty!“

VXII.

Našma bě přichiška. Ludžo njeběchu ju hišče wocža-
kowali. Sažny smjeršć šniczi kwečki, kotrež hišče naderdže.
Placžkow spěw wocžichny. Zaštojnecžki běchu ležake do čzopli-
šeho kraja a běchu lěčžo sohu wšake. Džimje hužny běchu so
sa nimi na pucž nastajile. Tuž jenož hišče čzjody šapof-
dženych hawronow wočo horow lětach, kotrež tam stejachu
kaž wurubjene. Nětko štomny běchu tam hišče přichirnte
se čerwjenožokym liščom, jako bychu šalcžele, druhe bjes
wšcheje pyhi — khibe k jich nohomaj so wupšchestrěwaše
rjany přichirny i lišča.

A přiches tute šrudne, čziche hory krocžeshe kaž tehdy na
jažnym nalěčju mały Pawliž Juriga, kotremuž tež dženža
hišče nihtón hinač njerěkaše hač runje ludžo wjedžachu,
što je a što jeho nan. Bě to tndžen, so běchu, jako šapocža
jara šyma byčž, wucžahnyli i hór; přich tutym přchěžahowa-

nju bě džed pač šabny pač šebi šacžihny njebož. Pawliž bě
so šebrač, jón pytač, a bě jón tež namakač.

Ach, běše to tak jara čzicho w horach! Šetny běchu wšchit-
ke prošne, nihdže žaneho čzłowjela! Čzim swobodnišche bě-
hachu šajazy a šakachu po štomach wewjercžki.

Hólz nječedžbowaje na nje, njewołaše do hór „halo!“
nješmješche so, ach ně! To je štomny ludžerkami wobrubjene
běle woblicžo bě tak šamšlene a křutne, so by drje po nim
mohł molowacž moler wobras teho hólčža i tndžlětneho kra-
leštwja, kotruž mjedwjedže a lawy a pardele a wowzy a woły
hromadže pocžeri, a tola wšchě so mjes sohu šnjeju. Přetož
kralowacž budže tehdy na šemi kral mēra a šaty budžeja so
jemu wujnamacž. Pod jeho knježštwom njebudu žane woječ-
ške šwucžowanja wjazny, wojazy šlemja swoje mjecže, ščinja
motyli i nich, so bychu lěpje wobdžekali kražnu šemju. A do-
lež njebudže tuta šemja wjazny napojana i čzłowješkej křwu,
budže wona tak płodna, so hdyž so hodži ša horšchčž jecžmje-
nja, bohate křožny přichinješ a woni budžeja so radowacž na
polu. A to wšchitko tohodla, so budže šemja naklonjena se
špójnacžom teho Knjesa.

Žurkej a štat.

— **Sašti katoliški lud** je i wotkhadžazym lětom šhubił
swojeho přenjeho biskopa w šnowa šažonym katoliškim Mišč-
njanskim biskopštwje. Wón je powołany, šariadoawčž a wu-
tworicž nowe katoliške biskopštwo w Barlinje.

— **Hodny a Ruska.** To je wožebity šlaw se šlawišnow wo
wojowanja antichrista přchěžimo Khrystušeji. Se šnate, so
ružny „bjesbožni“ nastajnje a wótrje wojuja přchěžimo na-
božinje, wožebje mēria pač so se swojim Boha šazpiwazym
a Boha přejazym čzinjenjom přchěžimo hodam. Ruska wšch-
nosć je tak lěka šakajaka, hodowne štomny w lěbach rěšacž,
wudawajo, so so i tym tradizija ruščich lěšow kašy. Kommu-
nišiske šwajški Mcštwy wuhotuja hodny wožebite wuhoto-
wanja přchěžimo žyrki. 25. dezembra je wulki šarneval,
kotruž dnyri wšchě hodowne Božc žužny a wuhotowanja ša-
šycz; 40 000 kommunistow so na nim wobdželi. Džekacžerške
šjednocženštwja wobšamłnychu, drje po pokiwje wot horjekach,
25. dezembra džekacž a mšdu tutoho tndženja ša wšte poli-
tiške šamery wotědacž. Moskowska wšchynošć je šlamariow
namokwjaka, so žane hodowne wēžy a tworj njewuštajeja.

— A što je to wšcho? Mlž šjewjenje možy, ale šjewjenje
njemožy, kotraž špójnawa a čzuje, so je wjetšcha mōž wšche
njeje a so tuž nětko se šažalkošču a tohodla i džiwnušchimi
šrědkami wobara přchěžimo njej. Kač džiwnušchke tute šrědky
so, to hnydom špójnaješ, hdyž šebi rospomniš, so tuto
wojowanje dže přchěžimo tej možy, kotruž Židža, Romšy a
wšchě mōžne pōhanške možy špytachu a pytaju přchewinycz
a šnicžicž a to na přch. i jastwom, i mjecžom, se šchčžepowžom,
i šchizom — a to podarmo.

— **Woni so boja.** Do pošudžowanja wo njepřchěželštwje
Ruskeje, t. r. šowjetruskeje wšchynošče přchěžimo šchěščžijan-
štwu šlušcha tež šchěšowaze: Atheištiški wotdžel, t. r. bjes-
božny wotdžel šalberštadškeje lěkarškeje šchule w Ruščel
šaložik „bjesnabožne bibliške šolo“ — antireligiōsen Bibel-
žirkel — Š tutym čzysche i bibliju w rukomaj študowacž šla-
bošče biblije. Tuto šolo pač bu nětko wot wotřejšneho ša-
rjadništwja atheištow — t. r. tajšch, kotřiž so bjes Boha, to
je bjesbožni — šažo rošwjašane. A čzehodla? „Wobdželnizy
mohli so i tym, so so i bibliju šaberaja, lohko k nabožinje

wróćdo domjescz.“ — To rěta i druhimi słowami: My so biebie a jeje mozy bojimy. To je jasne śwědčjenje dośc. My jo radzi sobu wojmjemy do noweho lěta, kotrež so tak cžemne pšched nami wotewrja. Ale njed! My mamy móz, pšched kotrež so tež Antithryst boji! Ale mamy my ju tež woprawdže? Šhtož ju njeměł, toho woła tutón cžas, tón pšchichod pšched nami tak kaž něhdy potajny hłós Augustina tam we šahrodže wołašče: „Wšmi a cžitaj! Wšmi a cžitaj!“ Po tutym cžimym wšchitzy, jedyn kaž drugi; nam budže pomhane, kaž bu Augustinej pomhane — i bibliju!

Wšchelake i bliska a daloka.

— **Sserbika hłowna předarška konferenza** bě šchwórtk po 3. adwencie, potajkim we wurjadnym a nušnym cžahu, herbskich duchownych šwołała k hodownemu poředženju. Nimale wšchitzy běchu móhli pšchincz; mjes pšchitomnymi bě tež nad cžimž so wožebje wježelachmy, knjes wšchšichi farar Domaška. Nowy pšchedynda, kotrehož bě žebi hłowna konferenza na pořednim poředženju wušwolila, knjes wšchšichi farar Sarjeńt, šapocza šhromadžišnu se šawodne modlitwu, w kotrež pšched Bohom špominašče na našch cžas a našche wobštejnosće, na našche nadawki a džela a pšcheješche šbožo a wšcho dobre jubilaraj k. šararjej Kichžanej, na kotrehož 25lětny šastojski jubilej šmy 4. adventa špominali, a knjesej šararjej Mikeli-Malešchanskemu, kotruž nětko hižo 9 lět wobšchěrne dželo redaktorstwa ša našch „Mišijonški pošol“ šasta. Rosprawa wo pořednej konferency a jeje postajenjach so pšchiamkny, wožebje wo Božich službach pšchi wožebitnych šwjedzenjach. Dyrbi našch nadawt bycz, pšchi tajkich škladnošcach — po móžnošci — dvě Božej službie postajicz, herbsku a němšku abo němšku a herbsku. Sserbske Bože služby w tych wožadach, kotrež wjazy herbskeho duchowneho nimaja, šu ša nowe lěto, šnajmjenšcha ša přenju položju, nimale šarjadowane, tak kaž bě žebi to pořednja konferenza pšchala. Tuta bě tež so šložujo na šažady, wot krajneho konsistorstwa ša škutkowanie herbskeho wšchšicheho šararja postajene, wšte pšhecza wuprajila wo tym, tak mělo so w němško-herbskich wožadach pšchi šwjatocžnosćach a šwjedzenjach, kaž na pšch. ordinacijach, wšitacijach šobuškutkowanie knjesa šsuperintenty a knjesa wšchšicheho šararja šjednocič. Po namječe bu dženska šnowa wo tym wuradžowane. Wušnytk bě, šo konferenza jenohłóžnje pšchi šwojim dotalnym wobšamknenju wošta. Tak pšchiamkny šo jene prašenje i wobšchěrneho dnjoweho porjada knjesa pšchedyndy k druhemu. Wón móžesche tež šdželicz, šo je był šobu w herbskej deputaciji, kotraž je njedawno noweho knjesa wofrješneho šejtrana powitala, a dalšcheho pšchidacz wo wšchelakim dopišowanju, kotrež je měł i wšchnošćemi a i druhimi. Šłowny dypt pak tutoho w njewučženym cžahu powołanego poředjenja bě: herbske špěwarške. Šsu nimale doczišchžane. Kať a hžje maja šo nětko wjašacz? Kať a hžje šo pšchedawacz? Kať drohe budžej? Tute a druge ša nětk a ša pšchichod rošřudne prašjenja mējachu šo nadrobnje rošpominač. To šo tež šta. Tohorunja šo w tym wšchelakore wobšamkny; wšte rošřudjenja šo komižiji pšchewoštajichu. Tutej šo ša jeje došholětne, wobšchěrne a woporniwe dželo džak a dowěra wupraji. Wona hžje dželo tak špěchowacz, šo budža Sserbja, wožebje tež kmóšja, móz nowe herbske špěwarške w februaru šupowacz. Mňšlimy žebi, šo móžemy jednory wudawt ša tajku płaczišnu podacz, ša kotruž móhł žebi tež šhudny Sserb nowe špěwarške šupicz. Tute pšchinježu nam 802 nowych šerlušchow, šapiški, Maľny škatechizmu,

modlitwy, šapruči a porjad Božich službow, 21 artišlow Ungerburgškeho wěruwušnacza atd. Šo maja našche dotalne špěwarške tón a tamny pobrach, to runje w adventškim cžahu šašo pytnjemy, ša kotruž nam wulkeho wubjerka njepošćicžej. Nadžijamy šo, šo šo našchi Sserbja šwježela nad tutym nowym wudawku herbskich špěwarškich. Knjes šarar Urban do da k tomu rošprawu wo šwojim privatnym džele, je šestajal 80 nabožnych ludownych špěwow. Nowe špěwarške pšchinježu pak tohorunja žyłu šopizu tajkich špěwow; namalašch je we špěwarškich kóždy ras tam, hžjež po šwojim wobšahu do šerlušchow šlušcheja, tak na pšch. hodowne ludowe špěwy po hodownych šerlušchach. Tuto šarjadowanie, šo šmēja našchi Sserbja wšch šerlušche jenajkeho wopšchijecza šhromadže na jenym městnje a niz te jene šow a te druge tam, budže žyly wšecze wšchēm, wožebje pak našchim štarym witane. Wo herbskich šnichach mjenje, wjazy wo šwojej pjenježnej nušy dla herbskich knihow mješesche tež herbske knihowne towarštwo wšchelafore prajicz. Knjes šarar Šandrik-Šoršchiski, našch wubjerny a pilny pošladnik, nam toľmacžesche. A našchi Sserbja we Šalškej a Šruskej šu nutrne prošeni, šwoje herbske knihowne towarštwo podpjeracz. To móže šo štač na pšch. jako šobuštaw, šo šwój šnadny pšchinošch płaczišch, šo knihu šupuješch, tak tež nětkle wudaty „Sserbski bibliški pucznik ša lěto 1930“, kotruž je knjes šarar Kjenč-Šupjanski šestajal, a dale, šo dary darujesch a šhromadžesch ša tutu narodnu a ewangelišku wěž. Tež našch njedželnik „Šomhaj Bóh“ šo k šłowu šamoľwi. Šedna šo tu tola nětko wo jeho „šłowu“. Dotalna njeje pšchi wšchej štarobje šwojich 40 lět tola ta žyly prawa a je nimo toho runje šwojeje štarobje dla trochu dodžeržana. Nowe „šłown“ je našch herbski moľer Měrcžin Nowak nam pšheczelniwe ryšowal, ale žana i nich šo nam njedcha tak prawje špodobacz. Tuž hladamy hišchže ša drugej. Kať by bylo, hdy bychu nam pšchi tym našchi cžitarjo, našche cžitarški pomhali? Šhtož měł namjet, naczišć, radu, njetaj šo i tym, ale šjetš nam wšcho pšheczelniwe. Wěšo je pšchedewšchēm knjes Nowak wo to prošeny. A nimo toho mješesche redaktor tež drugeho hišchže na wutrobje. To bě wobšchěrny pšcheglad wo herbskim džele na šonzu lěta. Bóh šon Knjes hžyl w nowym lěče našchemu dželu šnowa šwoje bohate žohnowanie špožćicz.

— **W Nošaczizach** šapocžnje šo Šilvester herbska Boža služba 1/25 hodžin popořdnju, niz haľle w 5 hodž., kaž je to w „Botšchaft“ wšjewjene a kaž je to hewak bylo.

„Šomhaj Bóh“

džakuje šo na šonzu lěta wšchēm dopišowarjam a šobudželačerjam wutrobnje ša wšchu podpjeru a pomož, kotruž šu jemu pšheczelniwe pošćicžili se wšchelakim šobudželanjom a tohorunja wšchēm došholětnym a wšchēm nowym cžitarjam ša tu pomož, šo našche šopjeńko šwěru dale cžitachu a šo je žebi škašachu a roššchěrjachu. Še wono tola runje w tutym a šandženym lěče žebi mnoho cžitarjow a cžitarškow pšchidobňo. Bóh Knjes špožć Wam wšchēm šnadnje šbožowne nowe lěto a žohnuj Waž!

Redaktor.

Wišowanie: Š. B. a Š. W.: Wutrobný džak ša pšheczelniwe pošćiki a ša wšchu pošćicženu pomož. Š. B.: Šsym tež přenju doštal, kaž wiđicžje. Š tutym džakom šjednocižam nutrnu proštu wo dalšche pšheczelniwe šobudželo w nowym lěče, do kotrehož pšcheju Bože žohnowanie. Redaktor. — W. w Š. ša 5. 1. (ša nowe lěto a epiphanyas). — R. w B. ša 1. po Epiphanyas.

Šamoľwitny redaktor šarar Wyržacz w Nošaczizach.